

Osztálykirándulás Határtalanul

A 7. osztály Erdélyben

A Határtalanul pályázat keretében a Rumi Rajki István Általános Iskolában - immár harmadik éve - a hetedikesek ismét 6 napos erdélyi kiránduláson vehettek részt. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma az idei évben tanulónként 31 426 Ft, összesen 754 228 Ft összeggel támogatta osztálykirándulásunkat.

2014. 06. 03-án éjfélkor keltünk útra az iskola

elől. Hosszú és fáradságos utazás után érkeztünk a Király hágóhoz. Nem csak annak örültünk, hogy végre kiszállhattunk a buszból, de gyönyörű panoráma is tárult elénk. Már hetekkel korábban készültünk az útra, így Csucsán a Boncza- kastélyt, s történetét is ismertük, Mégis áthatott bennünk Ady szelleme. Rá emlékezve egyik versét is elszavaltuk. A következő állomásunk Körösfő volt. A református templom megtekintése, s Vasvári Pál emlékművének koszorúzása szerepelt a programban. Délután érkeztünk

Kolozsvárra. A Szent Mihály templomból, a Házsongrádi temetőbe mentünk, ahol megemlékeztünk az itt nyugvó írókról, költőkről, tudósokról. Mátyás király lovas szobrától Mátyás király szülőházához tartottunk, ahol felidéztek a róla tanultakat. Este értünk Székelyudvarhelyre. A Palló Imre Művészeti Szakközépiskola kollégiumában volt a szállásunk, ahol nagyon kedvesen fogadtak bennünk.

A második napon a finom és bőséges reggeli után felkerekedtünk, és a helyi Palló Imre Művészeti Szakközépiskolát látogattuk meg. Találkoztunk tanáraikkal, tanulóikkal. Megtekintettük a tanulók által készített alkotásokat. Székelyudvarhely város nevezetességeivel ismerkedtünk. A Nemzeti összetartozás napja alkalmából a nemzeti összetartozás emlékhelyén, az Emlékezés Parkjában koszorúztunk. Örömmel fedeztük fel, hogy a

szoborportrékat Blaskó János, Lessenyi Márta, Tóth Emőke készítette, mindhárman Rum mellett, a szomszédos Zsenyén élnek, jó ismerőseink.

Még délelőtt buszra szálltunk, s Zeteváralján a völgyzáró gátat és a víztározót tekintettük meg. A festői környezetben létesített tónál fényképeztünk, videóztunk.

Innen Hargita-hegység és Székelyföld legmagasabb hegycsúcsához indultunk. A Madarasi-hargita felé traktorral utaztunk a menedékházig, majd gyalogtúrával jutottunk csúcsra, ahol megcsodáltuk a

rendkívüli panorámát,

a tetőn szétszórta felállított apróbb-nagyobb kőhalmokat és köfeliratokat, a keresztek és kopjafákat. A nemzeti összetartozás jeleit a feliratokon. Egy kopjafán az iskola nevével ellátott szalagot helyeztünk el. Hazafelé, Máréfalván a főút melletti 90 faragott, festett székely kaput, kékre meszelt, tornácós székelyházakat csodáltuk meg.

A harmadik napon Székelyudvarhely nevezetességeinek feltárása után Gyergyószentmiklós látnivalóival ismerkedtünk. Betekintést nyertünk a helyi magyar közösség

életébe, tevékenységébe. Az örmény római katolikus templom megtekintése során megismerhettük a nemzeti megmaradás erőfeszítéseit a település múltjában.

Csöpörgős időben gyalogoltunk a Békás-szoros lenyűgöző szurdokvölgyében, a szomszédos Gyilkos-tónál már napsütésben ismerkedtünk annak létrejöttével, mondavilágával. Gyergyószárhegyen a Lázár kastélyt csak kívülről láthattuk, de történetét megismertük.

Pénteken délelőtt először Szejkefürdőre látogattunk a székelykapuk között sétáltunk Orbán Balázs sírjához. A megemlékezés után koszorút helyeztünk el itt. Farkaslakán Tamási Áron síremlékénél az író irodalmi munkássága előtt tisztelegtünk.

Délután Szovátán a sókarszt-tavak, a Medve-tó, Parajdon a sóbánya megtekintése, Korondon fazekasműhelyek, a korondi kerámia megismerése volt a programunk. Ajándékokat vásároltunk a helyi fazekas mesterek munkáiból.

Szombaton viszontagságos utazást követően, 20 kilométeres kocsisor nyomában haladva, érkeztünk Csíkszeredára. Onnan embert próbáló gyalogtúrával jutottunk el a Kis-Somlyó és a Nagy-Somlyó hegy közötti nyeregben megtartott ünnepi szentmisére Csíksomlyóba. Részt vettünk a székelyek

legnagyobb ünnepén a csíksomlyói pünkösdi búcsún. A nemzeti összetartozás érzését erősítette bennünk, amikor több százezer emberrel együtt énekeltük a magyar himnuszt. Felejthetetlen volt. Csíkszeredára hatalmas tömeggel megküzdve újabb kiadós séta után érkeztünk, s Székelyudvarhelyre már rövidebb út vezetett.

Vasárnap indultunk hazafelé. Útközben Tordai-hasadéknál álltunk meg, s gyalogtúrával egybekötve idéztük fel keletkezését, csodáltuk meg geológiai felépítését, növényvilágát, Szent László király életéhez kapcsolódó történelmi legendáját. A Tordai hasadék keletkezése kapcsolódik Szent László király - templomunk védőszentjének - legendájához, melynek fa szárnyas-oltára domborművein az Erdélyből származó néhai Kiss Sándor és felesége Lessenyei Márta a szomszédos Zsennyén letelepedett

szobrászművészek megfaragták a Tordai-hasadék legendáját is. Összetartozunk! Közös történelmünk a nemzeti összetartozás bizonyítéka.

Utolsó állomásunk Nagyvárad volt. A Magyar római katolikus püspöki palotát, a Római katolikus székesegyházat és a Várad püspökséget alapító Szent László király szobrát is megtekintettük.

Ártándnál léptünk ismét Magyarországra, úgy hogy 6 napon át is mindvégig magyar földön, magyarok között jártunk.

Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik ezt a csodálatos élményekkel teli utazást lehetővé tették számunkra. Köszönjük az Emberi Erőforrások Minisztériuma támogatását, s a Rum Községi Önkormányzat utazásunkhoz nyújtott segítségét.

*Kondics Eszter
7. osztályos tanuló*

 határtalanul!